

Intregul învățămînt va fi deci, după părerea lui Grundtviz, numai oral, fără cărți, fără scripte.

3. Tîntă tinerimea țărănească să se pîtă împărtăși de bine-facerile instruețiunii; atît flăcăii cît și fetele. Cei d'întîi vor urmă iarna, cele de al doilea vara.

4. Școalele se vor clădi departe de orașe, pe cît se pîte, în mijlocul cîmpului și în regiuni din cele mai frumoșe.

5. Religia nu e un studiu obligator; însă întregul învățămînt trebuie să fie îmbibat de sentimente religioșe și de adîncă credință.

6. Învățămîntul va fi tot-d'a-una însoțit de cîntece, cari vor fi, pe cît posibil, în legătură cu subiectele ce se tratăză.

(Sfîrșitul în No. viitor).

Un profesor.

Marea lucrare a Societății Geografice Române

Societatea Geografică Română de sub președenția M. S. Regelui Carol a întreprins o lucrare de cea mai mare însemnătate pentru țara noastră. E vorba de publicarea unui mare dicționar geografic al României, care va coprinde 5 volume în 4°, avînd fie-care volum 1000 de pagini. Lucrarea acêsta se face sub conducerea d-lui G. I. Lahovari, generalul C. I. Brătianu și Grigore G. Tocilescu. Pînă acuma a apărut prima fasciculă din întîiul volum. Fascicula acêsta după o precuvîntare și o întrodueere I—XXX pagini, coprinde încă 160 de pagini începînd cu Aaron Vodă, mănăstire în județul Iași și terminănd cu Bacăul-Marea acêstă lucrare a Societății Geografice e închinată cu adîncă și nemărginită recunoscință M. S. Regelui, Augustul urzitor și generosul protector al acestei instituțiuni.

Impresiunea ce ne-a făcut prima fasciculă e din cele mai favorabile și acêsta atît din punctul de privire al conținutului, cît și din punctul de privire al executării tipografice. Prin urmare e o lucrare care merită să facă parte din biblioteca orî și căruî Român cult, cum și din biblioteca orî și cărei instituțiuni din țara acêsta. Spunem acêsta mai ales, fiind-că avem informațiuni, că în urma apelului făcut de societate, rezultatul n'ar fi tocmai măgulitor pen-

tru starea noastră culturală. Pentru întreprinderi de asemenea natură trebuie făcut orî și ce sacrificiū.

Activitatea societății geografice de la întemeierea ei în anul 1875 pînă ađi e însă atît de rodnică, în cît ne credem datorî ca să revenim în amănunțimî.

P. G.

Dumitru Bolintineanu

— Notiță despre viața lui —

n nume fôrte cunoscut și fôrte iubit este numele lui Bolintineanu, căci din poesiile lui ținem toți minte cîte o maximă patriotică, cîte un îndemn la fapte mari, cîte o laudă a virtuților strămoșesci.

Bolintineanu s'a născut în 1819, în satul Bolintinul din vale, din județul Ilfov. Pe tatăl său îl chema *Cosmad* și era Român din Macedonia. El și-a luat numele de la satul natal.

Adus în București, pe la 1829, a început să învețe carte cu copiii unui boier, care îl primise în casă. După aceia a intrat în școla de la Sfîntu-Sava, care se reîntocmise atunci prin Regulamentul Organic (1831). Terminând învățurile de acolo, se făcu funcționar la postelnicie (așa se chema pe atunci ministeriul de externe), anume la masa «pricinilor sudițești», adică afacerile supușilor străini (sudiți). Din anii tinereței dorința de a scrie încolția în inima sa. După cîte-va încercări copilăresci, compuse poezia «Ofată tîneră pe patul morții» la 1842, slujindu-se de o poezie franțusescă a lui André Chénier.

Pe atunci tîntă mișcarea literară din Principatul Munteniei se concentră în jurul lui Eliade Rădulescu, care scotea revista «Curier de ambe-sexe». Cu destulă timiditate, se înfățișă tînerul Bolintineanu la marele pe atunci autor și critic Eliade și acesta rămase încântat de încercarea lui și, nu numai că